

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 63.

Trettende Sæssion.

Tredivte Møde.

Lovendagen den 7de December Kl. 1.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Efter Dagsordenen bliver at foretage Fortsættelse af anden Behandling af Udkast til Lov om Forandringer i de Geistliges Lønning.

Vi standfede i sidste Møde ved § 3. Det Affsnit, jeg nu skal sætte under Forhandling, vil komme til at omfatte §§ 3, 4, 5, 6, 7 og 8 med de dertil stillede Ændringsforslag og Underændringsforslag.

Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføeren: Jeg skal forsøge i Kort-
hed at motivere, hvad den Deel af Udvalget, hvortil jeg hører, har foreslaaet med Hensyn til de under Forhandling satte Paragrapher, der, som jeg haaber, ikke ville forvolde et saa vanskeligt og langvarigt Arbejde som de tidligere. § 3 af Lovudkastet angaaer Ordningen af Naadensaaret. Naadensaaret har hidtil fra flere Sider givet Anledning til Klager. Det har været til megen Besvær for den, der første Gang blev udnævnt til Præst, at han maatte undvære Indtægterne saalænge. Denne Mangel er bleven mere trykkende i de senere Aar, da Præsterne nu først i en fremrykket Alder og som oftest efter at have stiftet Familie komme i Embede. Dernæst har Naadensaaret ogsaa for den Præst, der blev forflyttet fra et Kald til et andet, besværliggjort Benyttelsen af Præ-

steegaarden til Ophold for ham og Familie en temmelig lang Tid. Vi vide Alle, at Reglerne om Naadensaaret deels ere forældede og deels af en saadan Beskaffenhed, at de have givet Anledning til en Deel Uenighed, hvilken Uenighed forresten synes mig at afgive et godt Vidnesbyrd om Præstestændens Fordragelighed i det Hele; thi Anledningen til Uenighed har været, troer jeg, meget større, end de Uenigheder, der ere komne frem, og som for det meste ere blevne vilagte i Mindelighed. Det følger nu af sig selv, at naar Tienden indbrages i Lønningsfonden, og der for den gives en fast Løn i Form af Tilskud, maa Naadensaaret forsaavidt bortfalde, og om der ogsaa er Enkelte, som troe, at den Begunstigelse, som Naadensaaret indeholdt for Enken, og den Mulighed, der var for begyndende Embedsmænd at reise paa Naadensaaret, vare Godt, man ikke skulde give Stip paa, har Udvalget dog ikke fundet nogen Anledning til ved denne Sag at reise nogen Opposition, forsaavidt Naadensaaret angaaer Præsteegaardenes Benyttelse og Avlingen. Der er i Udkastet forbeholdt ved kongelig Anordning nærmere at ordne, hvad der angaaer dette Forhold, og denne Ordning vil ikke blive let, thi Forholdet er meget vanskeligt, og der er mange Hensyn at tage, som jeg ikke tvivler om ville blive tagne, saaledes at Præsteenten ikke altfor hurtigt skal drives ud, og at der gives hende Tid til at realisere Besætningen paa en nogenlunde beleilig Tid, samt at Præster, der første Gang komme i Embede, faae Tid til at ordne sig lidt og successivt staa sig Besætning. Sagen er, som sagt, vanskelig nok. Men da der blot er Spørgsmaal om Ordning